

BARTOS ERIKA

BRÚNÓ Budapest

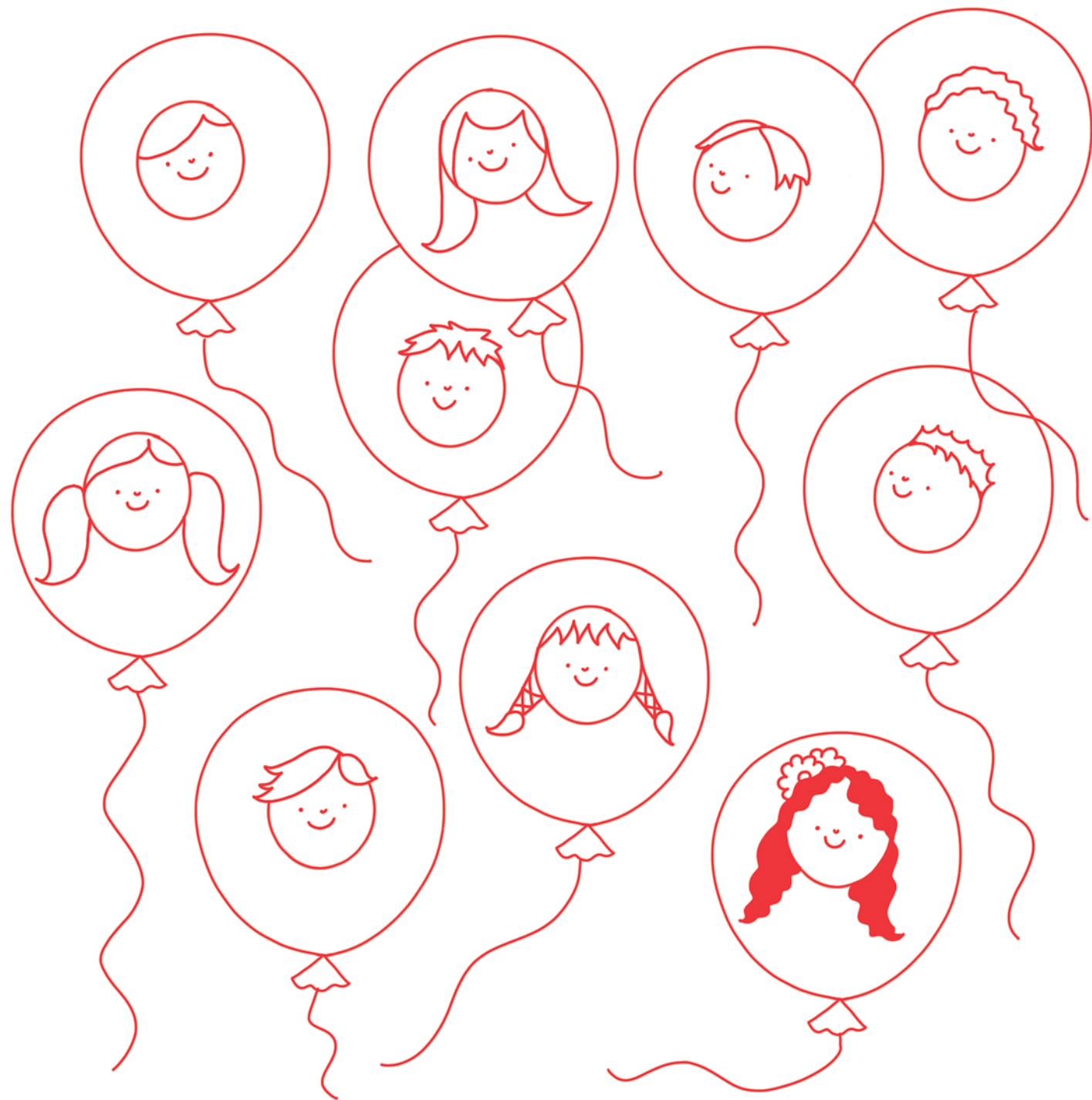
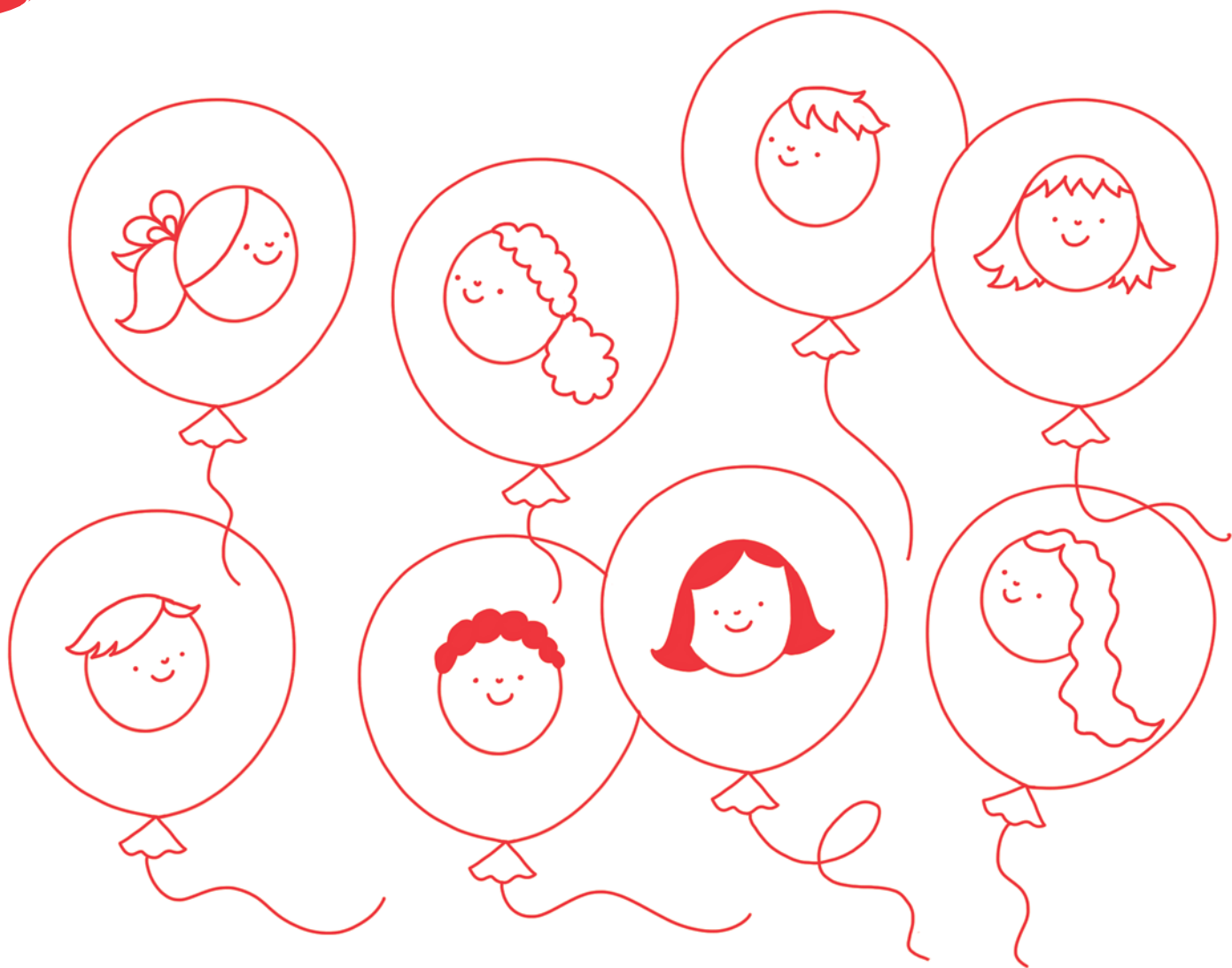
PEST FÉNYEI

MÓRA

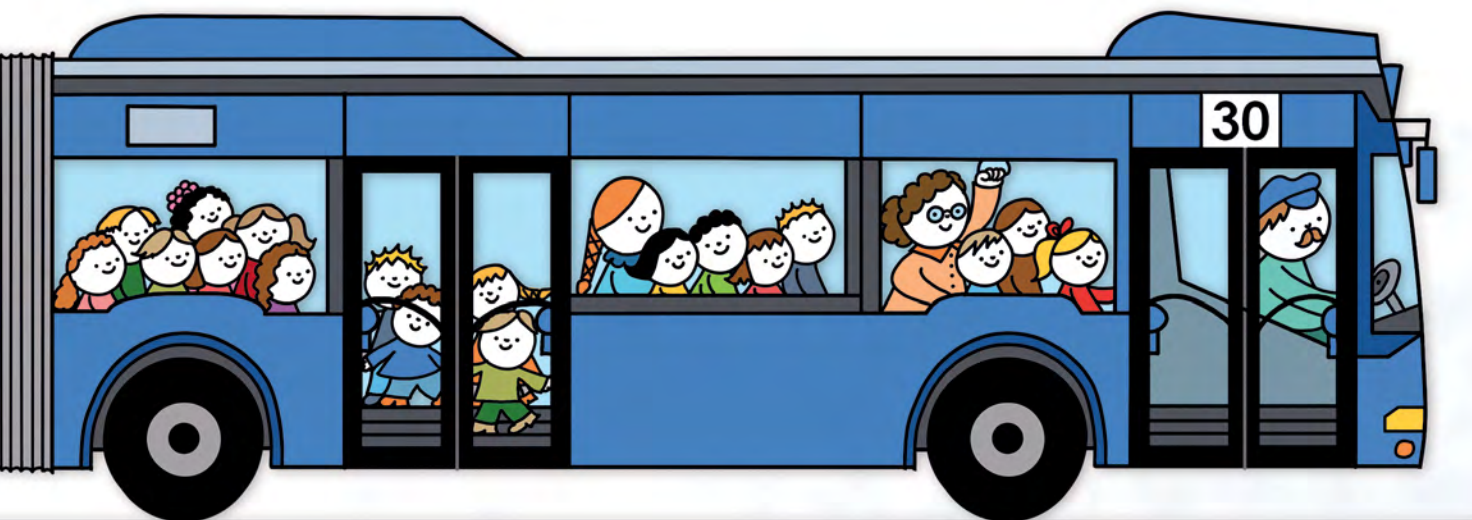
Búcsú az óvodától

ELÉRKEZETT AZ ÓVODAI ÉV UTOLSÓ HETE. Rita néni elhatározta, hogy búcsúzóul elviszi a Süni csoportot a Vasúttörténeti Parkba.

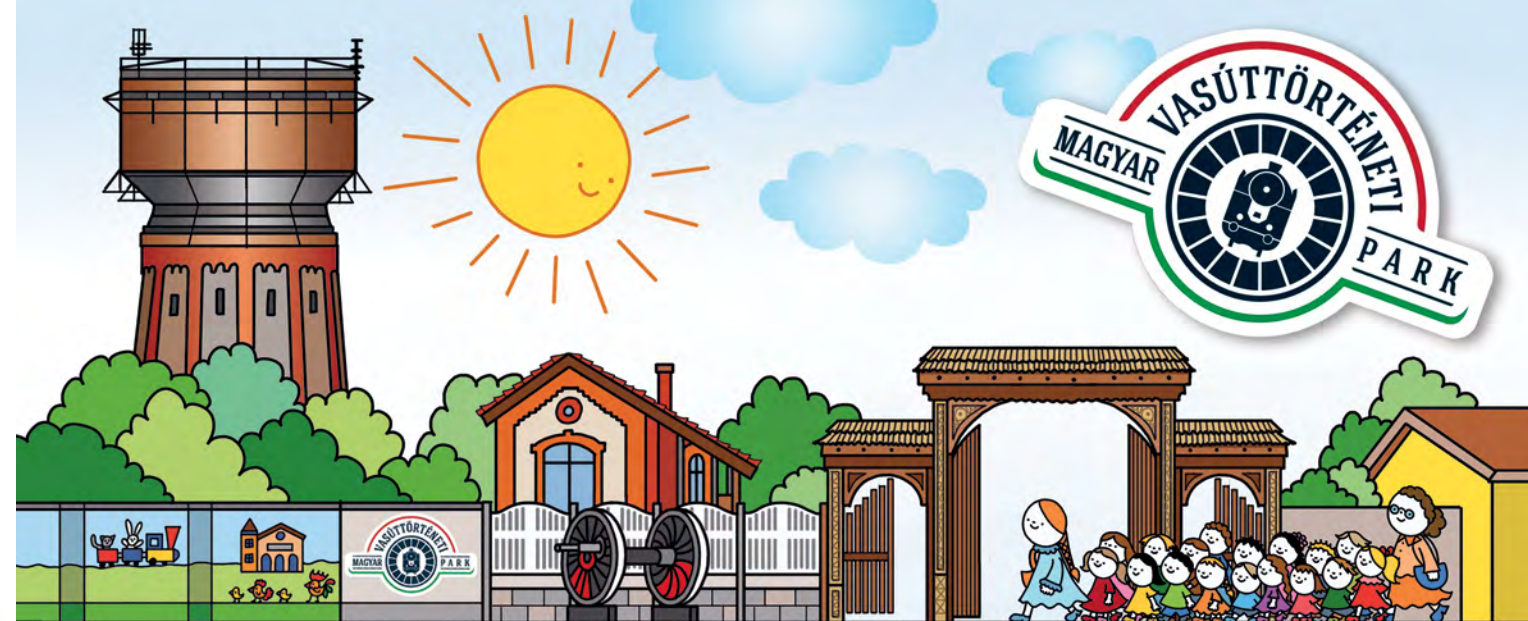
– Hurrá! – ujjongtak az ovisok.

Egy szerdai napon felültek a 30-as buszra, és elzötyögtek egészen a Rokolya utcai megállóig.

A bejáráshoz közeledve már távolról látott egy magas torony.

– Az egy víztorony, több mint százéves, a gőzmozdonyok működtetéséhez volt rá szükség. Már nem működik, és hiányzik a teteje is – magyarázta Marika néni.

Az óvodások beléptek a faragott kapun, aztán Rita néni megvette a jegyeket. Feltáruult előttük a Vasúttörténeti Park.

Először a térkép előtt álltak meg.

Marika néni és Rita néni eldöntötte, mit fognak megnézni, és milyen sorrendben.

– Megcsodáljuk a gőzmozdonyokat és a fordítókorongot, aztán a munkagépeket, utána hajtányozunk, megnézzük a vasútmodelleket, majd felülünk a kisvonatra, átpöfögünk a tavon, és végül kipróbáljuk a játszótér.

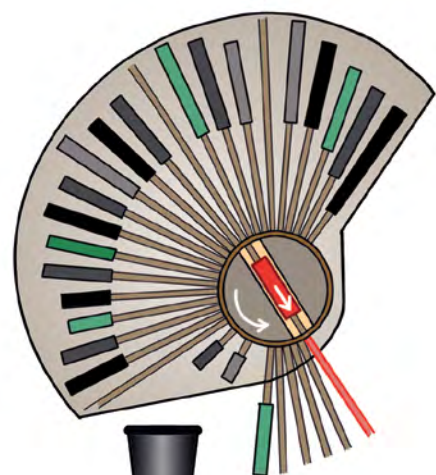
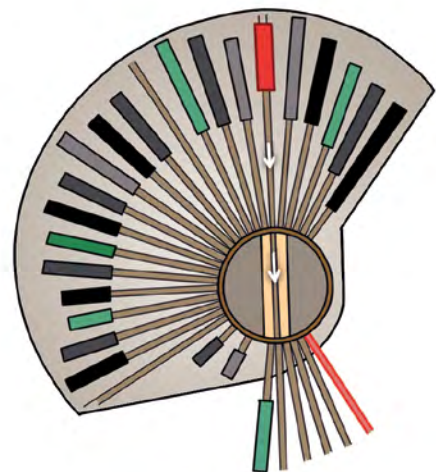
– Hurrá, játszótér is van! – kiáltott Zsolti.

– Induljunk! – lelkesedett Misu.

– Jó, jó, mindent végignézzünk szép sorban – csitította őket Rita néni.

- 1 BEJÁRAT
- 2 GŐZMOZDONYOK
- 3 FORDÍTÓKORONG
- 4 MUNKAGÉPEK
- 5 HAJTÁNYOZÁS
- 6 VASÚTMODELLHÁZ
- 7 KERTIVASÚT-ÁLLOMÁS
- 8 KERTI TÓ
- 9 JÁTSZÓTÉR
- 10 VÍZTORONY

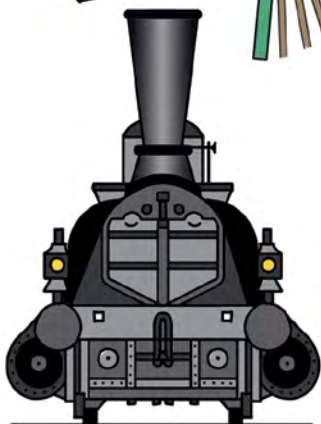
A gőzmozdonyok nagy körívben sorakoztak egymás mellett. A kör közepén helyezkedett el a fordítókorong.

– Mire való? – kérdezte Orsi.

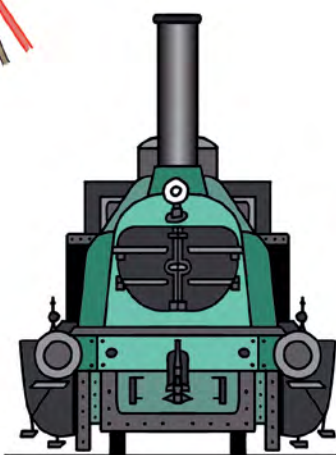
– Fordításra – vágta rá Brúnó.

– Igen – mosolygott Rita néni –, a korong a megfelelő irányba fordítja a vonatokat. Ha például a piros mozdony a parkolóhelyéről a piros sínre szeretne eljutni, akkor először ráhajt a korongra, a korong elfordul, és a mozdony indulhat is a piros sínen.

A gyerekek körbejárták a csillogó, fekete járműveket. Marika néni megkérdezte, melyikre szabad felmászni. – Azokra, amelyek mellett lépcső áll – válaszolt a vasutas, aki segített a csoportjuknak. Brúnó kérésére azt is elmagyarázta, hogyan működik egy gőzmozdony.

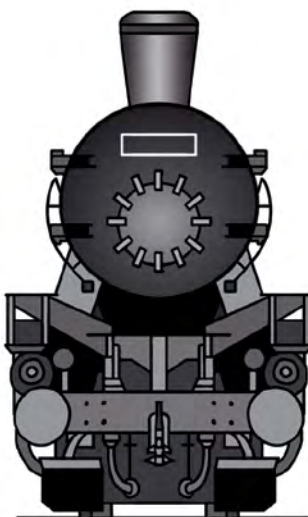
MÁV IIIk. 1026

ÁVT IVc. 480

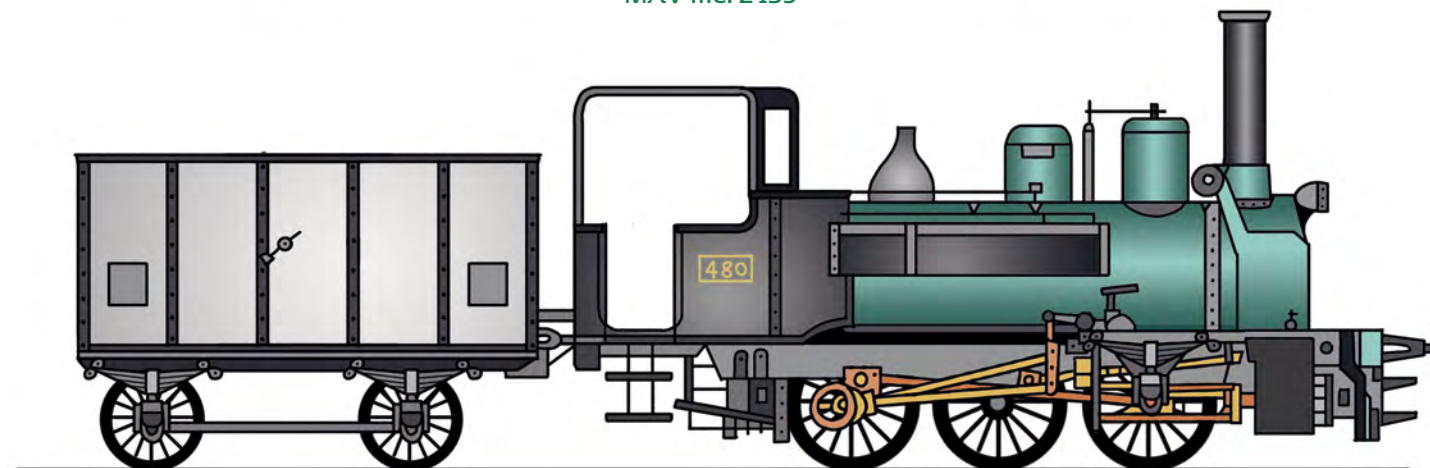
303,002 gyorsvonati mozdony, 1951

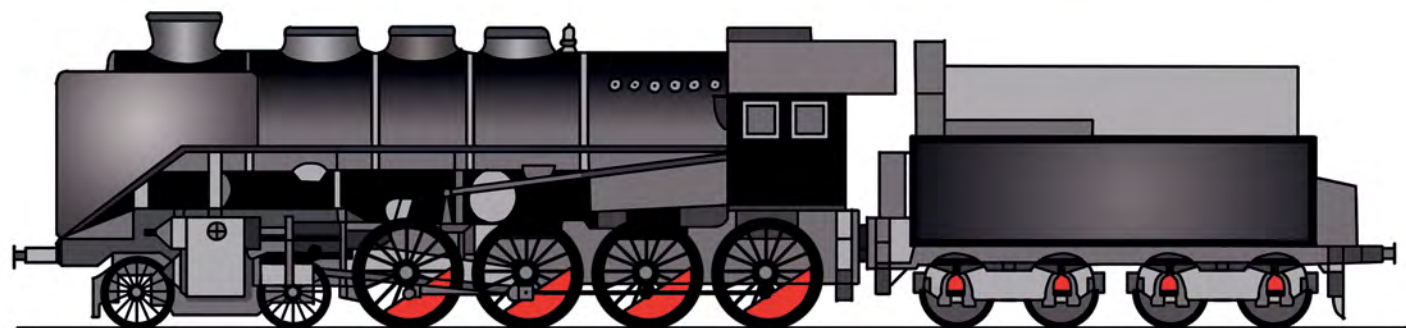
520,034 tehervonati mozdony, 1943

MÁV IIIe. 2459

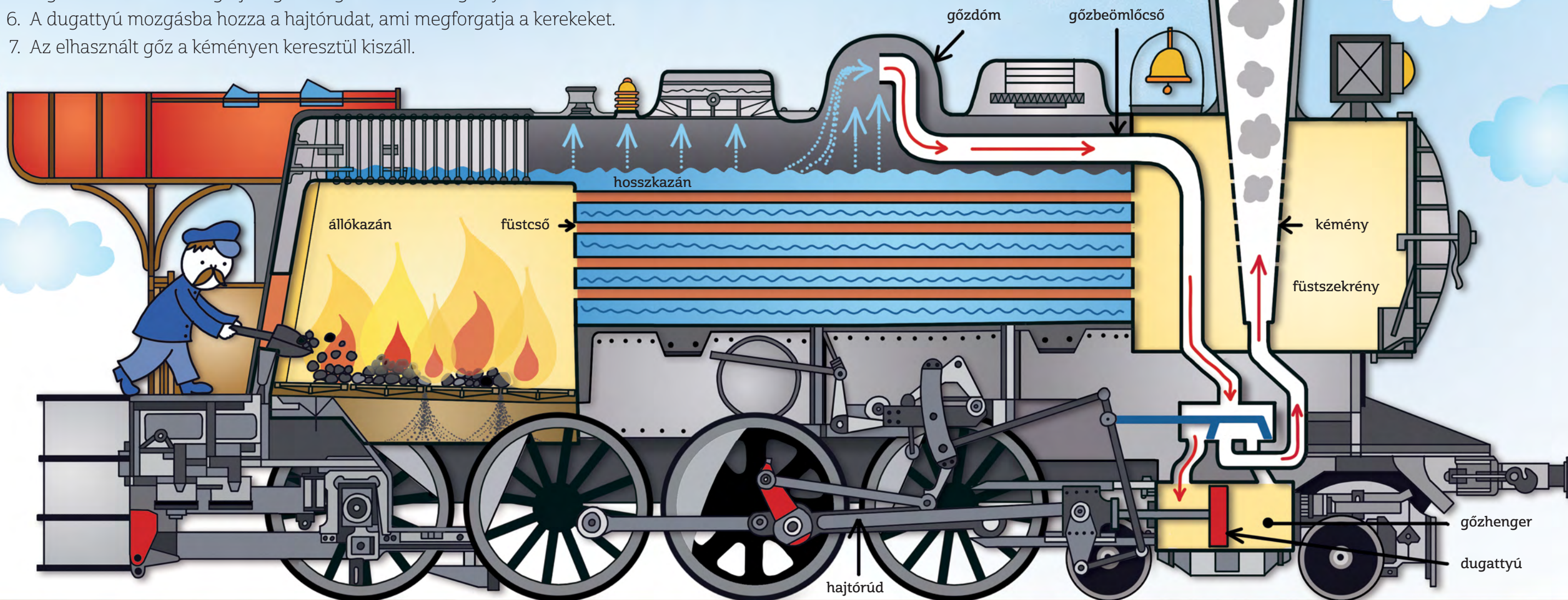
ÁVT IVc. 480

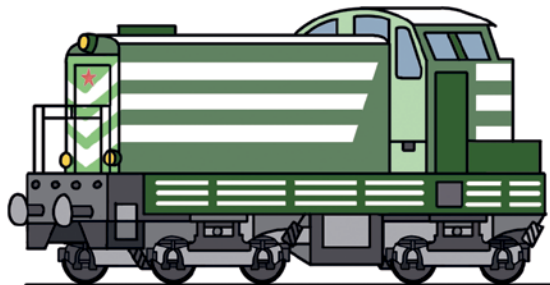

424,365 univerzális gőzmozdony, becenevén „Bivaly”

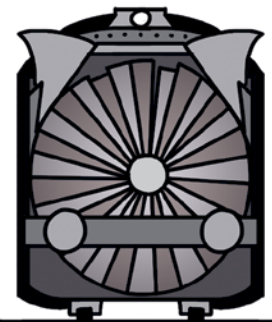
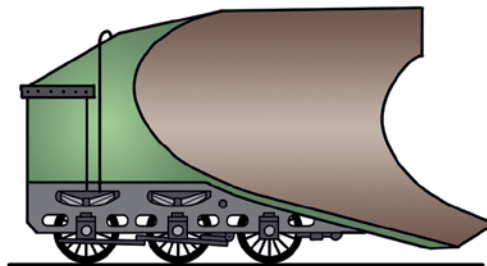
1. Az állókazánban ég a szén. A hő és füst a füstcsöveken át távozik.
2. A füstcsövek végighaladnak a hosszkazánon, és felforrósítják a benne lévő vizet.
3. A víz a melegítéstől gőzzé válik, és összegyűlik a gőzdómban.
4. A gőzdómból a gőz a gőzbeömlőcsőn át jut el a gőzhengerhez.
5. A gőz előre-hátra mozgatja a gőzhengerben lévő dugattyút.
6. A dugattyú mozgásba hozza a hajtórudat, ami megforgatja a kerekeket.
7. Az elhasznált gőz a kéményen keresztül kiszáll.

Brúnó már régóta kíváncsi volt rá, hogy mik azok a dudorok a kémény mögött, így nagyon örült a gőzmozdony működését bemutató rajznak.

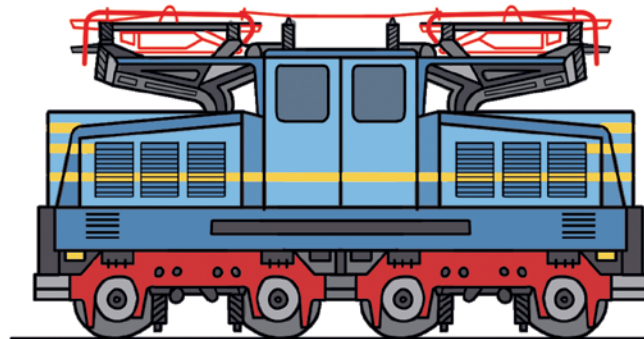

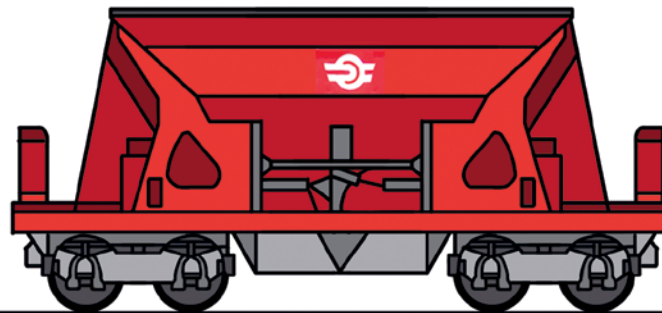
M46 2001 dízel-hidraulikus mozdony

Henschel gyártmányú
hómaró

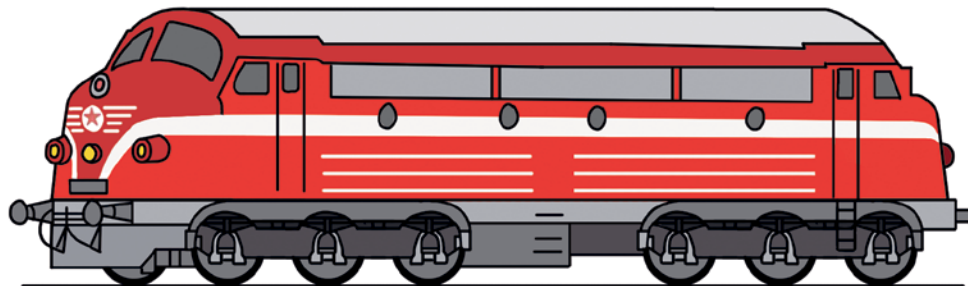
MÁV 30-as számú hóeke

V41 523 villamos mozdony

MÁV Facppp 82 55 683 000-2 önürítő kocs

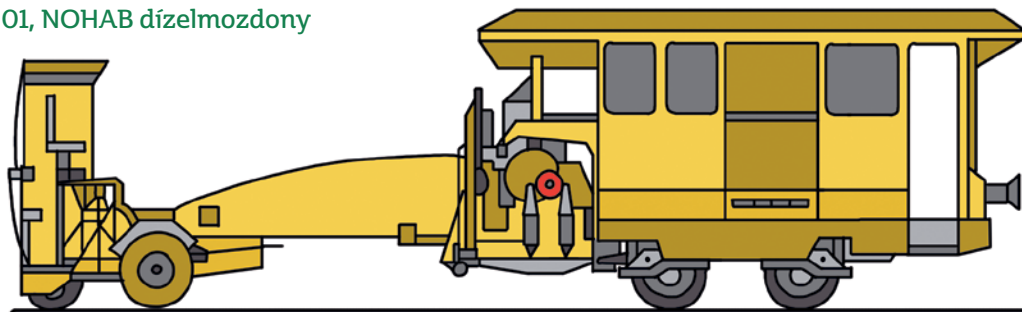
M61 001, NOHAB dízelmozdony

Pannónia motoros hajtány

Warsawa sínautó

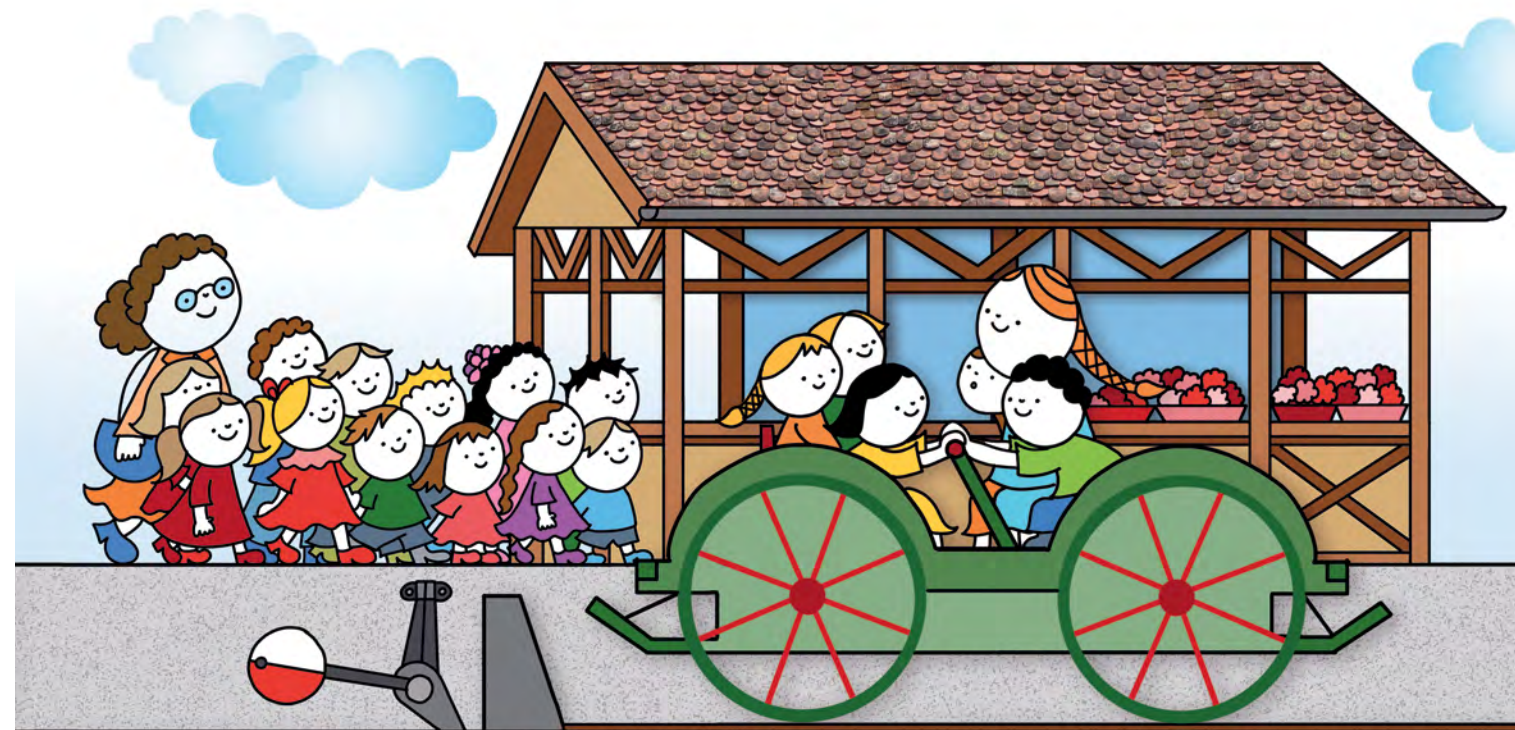

ASA 04 Attila típusú szintkiemelő aláverőgép

Az óvodások átsétáltak a munkagépekhez. Ezek nem feketék, hanem szép színesek voltak. Sokféle jármű állomásozott itt, Brúnónak a hómaró tetszett legjobban. Olyan volt, mint egy óriási ventilátor.

– Ma már nem esik annyi hó, de régebben akár többméteres hótakaró is boríthatta az utakat. Te ki sem látszanál belőle! – mesélte nevetve Marika néni. – A hómaró félreszórta a havat, a hóeke pedig utat vágott a sínre hullott hóban.

Ezután átmentek a hajtánypályához. Mindenki kipróbálhatta a hajtányt. A járművet kézzel kellett hajtani, és sokkal nehezebben ment, mint ahogyan elképzelték. Brúnó és Orsi mindent beleadott, hogy minél gyorsabban haladjanak. Alaposan meg is izzadtak!

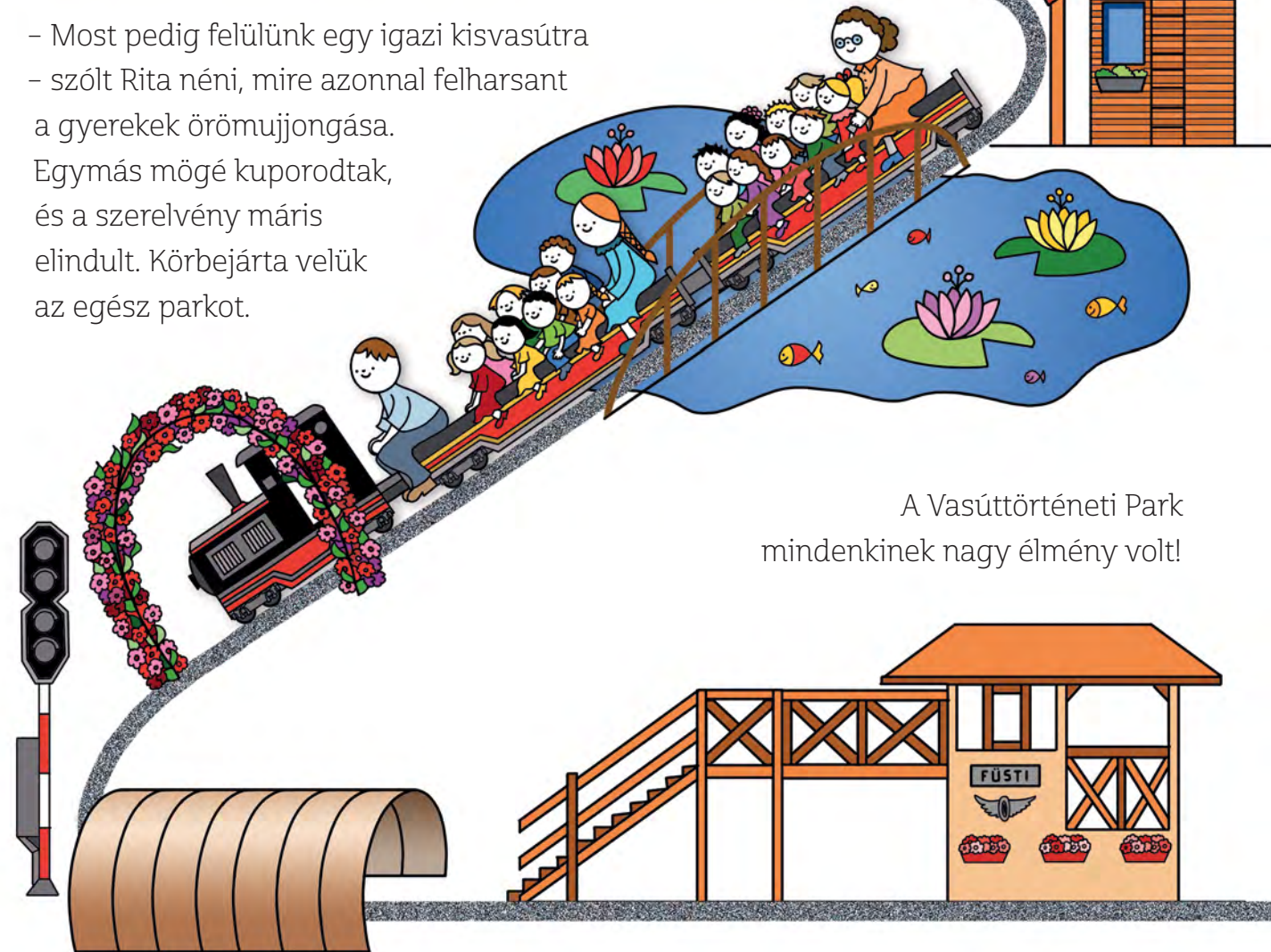

A tereasztal a gyerekeket és az óvó néniket is lenyűgözte. Számtalan kisebb-nagyobb vonat közlekedett a síneken, pöfögött a hidakon, világitott az alagutakban. A tereasztalt irányító bácsi elmesélte, hogy a modellek mind valódi vonatok kicsinyített másolatai.

– Most pedig felülünk egy igazi kisvasútra
– szölt Rita néni, mire azonnal felharsant a gyerekek örömjongása. Egymás mögé kuporodtak, és a szerelvény máris elindult. Körbejárta velük az egész parkot.

A Vasúttörténeti Park mindenkinek nagy élmény volt!

De másnap már a ballagásra készültek, hiszen pénteken volt az óvodai ballagás napja. Brúnóék versekkel és dalokkal búcsúztak az óvodától.

Amikor a műsor véget ért, belépett Marci apukája, kezében sok-sok lufival. A gyerekek előző nap összegyűltek Marciéknál, és együtt elkészítették Rita néninek a Süni csoport búcsúajándékát: mindenki rárajzolta önmagát egy-egy héliummal töltött lufira. Brúnóék mind a lufikhoz szaladtak, és együtt adták át a meglepetést Rita néninek.

– Ezt neked készítettük! – harsogták.

Marci átnyújtotta a puha sünit is, amit az anyukák segítségével szintén a gyerekek varrtak.

Kitti

Csenge

Misu

Sári

Bella

Ákos

Brúnó

Orsi

Eszter

Lilla

Virág

Dani

Palkó

Zsolti

Jocó

Szilvi

Csongor

Marci

Tizennyolc kis óvodás járt a csoportba, így Rita néni tizennyolc lufit kapott. És mindegyiken felismerte valamelyiküket!

Az óvó néni boldogan szorította a lufiköteget, és annyira meghatódott, hogy szólni sem tudott. A gyerekek körbeállták, és énekkel is felköszöntötték.

Persze Marika néniről, a dadusról sem feledkeztek meg. Egy agyagszívet készítettek neki, amelybe mindenki belekarcolta az óvodai jelét.

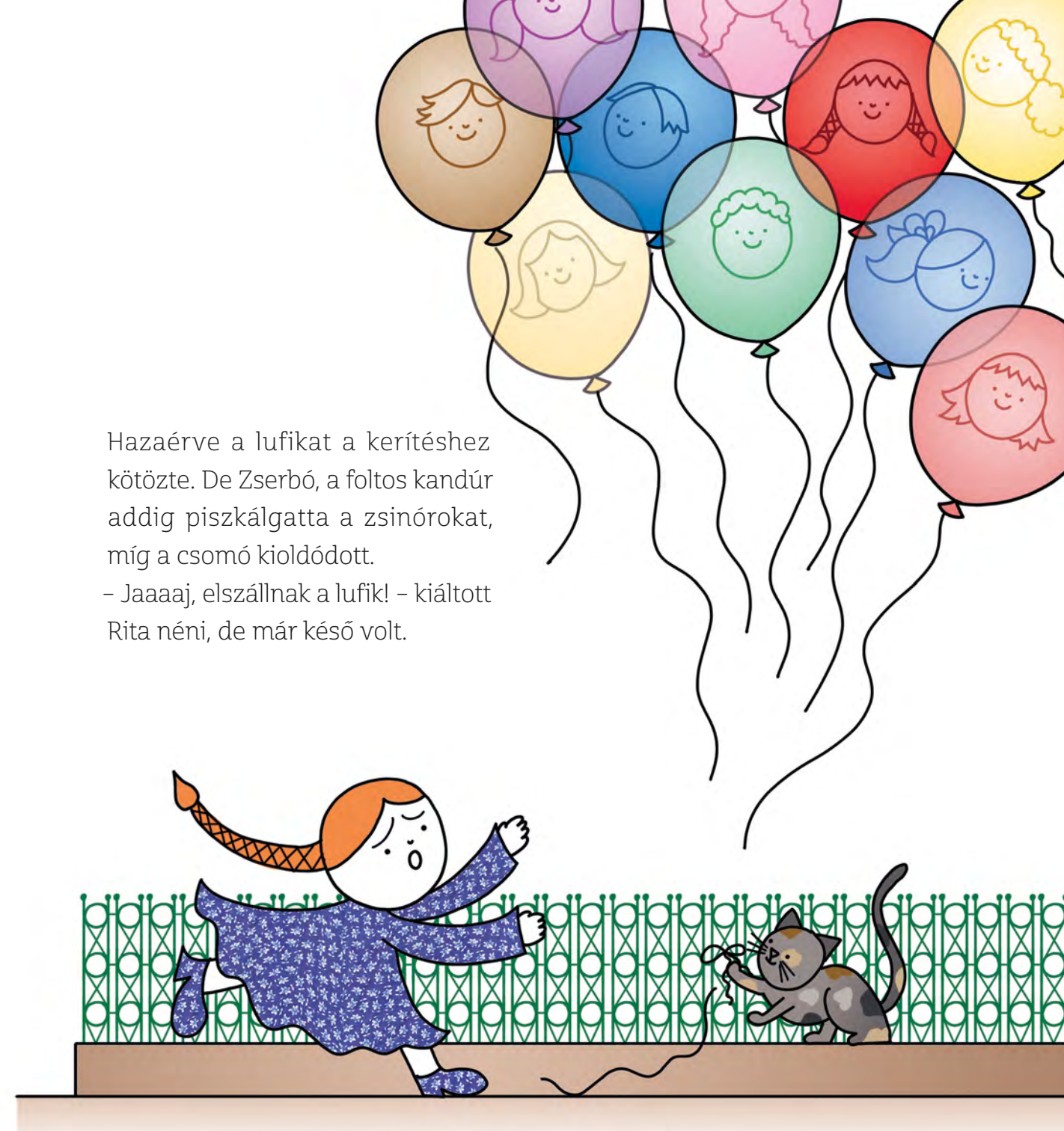
- Ott a kishajó! Az én vagyok! - kiabált Brúnó.
 - A labda pedig az én jelem! - mondta a szőke copfos Kitti.
- Marika néni óvatosan tartotta a törékeny alkotást.
- Nagyon fogok rá vigyázni - szólt mosolyogva.

Az ünnepség után anya búcsúzóul megölelte Rita nénit. Hálás volt, hiszen az óvónők a szeretet láthatatlan fátylával borítják be a gyerekeket óvodás éveik alatt.

Rita néni maradt utolsónak. Bezárta az óvodát, és ő is hazaindult. Magához ölelte a sünit, és erősen tartotta a lufikat.

Hazaérve a lufikat a kerítéshez kötözte. De Zserbó, a foltos kandúr addig piszkálgatta a zsinórokat, míg a csomó kioldódott.
– Jaaaaaj, elszállnak a lufik! – kiáltott Rita néni, de már késő volt.

Már nem tudta elkapni a távolodó léggömböket.
Rita néni leült a kert végében a hintaszékébe, és nézte az égen a színes pöttyöket, amelyek egyre kisebbnek tűntek.
„Útjukra indultak, akárcsak ma a kis óvodásaim” – gondolta, és elmorzsolts egy könnycseppet.

Este apa elővette Brúnó térképét, és bejelölte rajta a Vasúttörténeti Parkot.

